

בש"פ 1847/15 - אברהים אבו עצב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1847/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: אברהים אבו עצב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
15.2.2015 במ"ת 47303-01-15 שניתנה על ידי כבוד
השופטת ע' כהן

תאריך הישיבה: כ"ח באדר תשע"ה (19.3.15)

בשם העורר: עו"ד מרדכי רפאלי

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

לא בלי לבטים החלטתי לדחות את הערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ע' כהן) מיום
15.2.2015 במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

בית המשפט המחוזי הורה ביום 25.1.2015 על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של העורר - בן 50 שנים

עמוד 1

שהואשם, בין היתר, בהסעה שלא כדין ובסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. מהתסקיר, שתאריכו 9.2.2015, עולה כי השירות סבר שניתן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בדמות מעצר בית בביתו בשכונת עיסוויה תחת פיקוח של אשתו, שתי אחיותיו ואחיו (בכפוף למספר תנאים והערות לעניין הגבלת הפיקוח על ידי אשת העורר לשעות הלילה ובירור שאין למפקחים עבר פלילי), זאת למרות שהעריך קיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות עבריינית מצידו של העורר.

בית המשפט המחוזי עמד אמנם על עברם הפלילי של שניים מן המפקחים, אך השתכנע כי אין בחלופת המעצר המוצעת די, זאת בשל הקושי של משטרת ישראל לפקח על מעצר הבית בשכונת מגוריו של העורר.

העורר טוען כי אין ביכולתו לאתר לעת הזו חלופת מעצר חדשה שממוקמת מחוץ לעיסוויה, אך הוא מוכן להוסיף מפקח ולהפקיד ערבויות. עוד נטען כי משטרת ישראל לא טענה שפיקוח מצידה בעיסוויה אינו אפשרי כלל, אלא שקיים קושי בפיקוח זה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפני - לרבות התייחסות לקצב התנהלות ההליך - ובחנתי את מכתבו של קצין החקירות והמודיעין במרחב קדם בירושלים (מרחב הכולל את עיסוויה), השתכנעתי כי הקושי האובייקטיבי בפיקוח על חלופת המעצר בשכונה זו, מחייב בחינת חלופה אחרת מחוץ לעיסוויה, ואני משוכנע כי אם זו תוצג יבִקֵן אותה בית המשפט המחוזי בכובד ראש, כפי שאף עולה מהחלטתו

דנן.

אשר על כן. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח באדר התשע"ה (19.3.2015).

ש ו פ ט